

Provst Dahls Advarsel.

Det har sin Rigtighed, at to ukendte Kvinder i den senere Tid er rejst fra Bygd til Bygd paa Færøerne og har gaaet fra Hus til Hus og solgt Bøger. Dette har de gjort, fordi Herren har sagt til dem: I er mine Vidner, at jeg er Jehova.

Læg Mærke til, at Provst Dahl kun siger, at »disse Bøger er af den Beskaffenhed, at de mere vildleder end vejleder«. Han giver ikke en eneste bibelsk Grund for sin Advarsel; thi dette er umuligt for ham.

I de sidste tolv Aar er dette Budskab, som er grundet paa Guds Ord, blevet spredt i 185-000,000 Eksemplarer paa 60 forskellige Sprog, og mange Mennesker, ogsaa Præster, har været glade herfor.

Naturligvis er ogsaa mange Præster blevet vrede, ligesom de blev det, da Apostlene forkyndte det samme Evangelium. »De harmedes over, at de lærte Folket og i Jesu Navn forkyndte Opstandelsen fra de døde«, læser vi i Apostlenes Gerninger 4.2, og videre: »De kaldte Apostlene frem og lod dem piske og forbød dem at tale i Jesu Navn«.

Vi henstiller til baade Præsterne og Folket paa Færøerne at tage imod vort Budskab, som er Sandhed, og som skal forkyndes, fordi Tiden for Gudsrigets Oprettelse er kommet.

Lad alle rettenkende Mennesker hver for sig prøve dette Budskab og derefter tage Standpunkt paa Jehovas Side, for Herrens store og forfærdelige Dag bryder løs over hele Verden.

Vi har tilbragt et herlig Ferie her de sidste Par Maaned, og det har været os en Glæde at sprede Vagtaarnets Bibel- og Traktatselskabs Bøger, idet det har bragt os selv vidunderlige Velsignelser.

I Tilslutning hertil ønsker vi at takke det færøske Folk for den venlige Maade, hvorpaa det har modtaget os. Vi haaber, de vil studere Literaturen og derved gennem blive rigt velsignet.

Astrid Halle og Elna Floor, de to ukendte Kvinder, som har forkyndt det sande Evangelium paa Færøerne.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindsteafdelingen
Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Bibeltime.
Fredag: Yngsteafdelingen.
Hver Søndag fra 2. September er Børnehaven aaben.

Frá „Ananu“

frættist um dagarnar, at teir høvdu mist ein bát; men mann- ingin var bjargað. Gitt verður, at báturin er knasaður móti skipssíðuni.

Grind.

Sunnudagin segðist frá, at Is- lendingar høvdu dripið grind einastaðni á Norðlandinum. Teir fingi hana, 150 hvalir, at gera landgongd.

Kriggji?

I hesi vikuni hevur verið mikið talað mann og mann ímillum í Havnini um, at enska ríkisstjórnin hevur telegrafísk givið øllum eingilskum trolarum orðrar um at koma heim. I gjár segðist, at týskir trolarar høvdu fingið somu boðini heim- anfrá. Um hetta er satt, eru vit ikki forir fyrri at siga; men er tað so, eru vist ikki góðar vónir fyrri friði. Ongland vil, um Italia ikki kann temja sína krigssorsku, melda seg út úr fólkasamband- inum, frættist í radio.

Fiskiskapur.

I hini vikuni kom »Reykja- nes« úr Grønlandi. Teir høvdu fiskað 27000. Teir hava verið ógviliga illa staddir av sjúkum, tað mesta av tíðini, og tá teir komu aftur, fóru ikki minni enn 5 menn á sjúkrahúsið, har- ímillum skiparin. »Vigelan« kom frá Íslandi í gjár, har hann hevði roynt við línu, veiðan var 120 skpd. — »Seagull« undan Bjarnaoyinni við o. u. 300 skpd.

Kirkjugarourin

undir »Heygunum mikla« verður — um veiðið verður gott — vígdur í morgin kl. 3.

„Lagarfoss“

kom í vikuni til Fuglafirðar og Vestmanna við útróðrarmonnum úr Íslandi.

Karfaveiða er við at gerast ein tydingar- mikil fiskiskapur í Íslandi.

I Íslandi er hópurin av einum fiski, sum á íslenskum máli kallast karfi. Áður hava menn einki gjørt burtur úr hesum fiski. Hann er vanliga tveittur fyrri borð aftur.

Nú hevur íslenskur fiskifrøð- ingur, Tórður Tórbjarnarson eftir longum og konum royndum prógva, at hesin fiskur er ein ógvuliga virðismikil fiskur, ið Íslendingar kunnu fáa væl av peningi fyrri. I livrini á honum er 50 ferðir so nógvar-vitaminir sum í torskalivur og tvær reisir so nógv av d-vitaminum.

Hin íslenska stjórnin hevur leigað trolarin »Sindri« til at gera royndarveiður eftir karfa (á foroyiskum kongafiskur, á latinskum sebastes marinus).

Hin fyrsta veiðuferðin eydn- aðist væl. Trolarin fekk 48 tons í 30 tímar. Lýsið verður smeltuð úr livrini í Sildaverksmiðju ríkisins.

Vort Telefonnummer
er

143.

ÚR SUDUROY

„Tiden kalder.“

Frihed.

Det er et Ord af Vælde, ikke et tomt Prale-Ord. Thi Frihed betyder Retfærd, og Retfærd er Sundhed, Ligevægt, Broderlighed og Samvirken.

Man ærer Friheden af Navn. Man rejser Billedstøtter for den og toner dens Pris. Men vi har ikke fuldt ud sat vor Lid til den. Og med vor Udvikling vokser dens Krav. Den nøjes ikke med halv Tjeneste!

De, som tror, at Friheden har fuldbudet sit Værk, naar arve- lige Forrettheder er afskaffet, og Folk har faaet Stemmeret, de, som tror, at den ikki har mere at gøre med Livets dag- lige Forhold, de har aldrig set dens virkelige Storhed. For dem er Frihedens Martyrer kun Narre!

Alt som Befolkningen vokser og Oplindelserne øges, er Fri- heden blevet til en bløt og bar Konkurrence om Arbejdet mod Sulteløse.

Dette er Sandhed. Thi Fattig- dommen, Forbrydelse og de Sindsyges Antal er i Tillagen. Saadanne Kendsgjerninger taler sit eget sorgelige Sprog, ikke mindst naar Landets Ungdom af det bestaaende Samfundssys- tem, gøres til Vagabonder paa vore Landeveje, og gamle begaar Selvmord, fordi de ikke kan tolerere Kampen for Tilværelsen. Hvad kan det saa hjælpe, at vore Børn faar en god Skolegang og Opdragelse, naar Samfundet efter endt Skoletid nægter dem Retten til at nyde af Livets Gode, nægter dem at arbejde og stræbe mod Friheds-Ordets egentlige Betydning: Ret, Lig- hed og Broderskab.

Civilisationens Historie kaster Lys over den Sandhed, at Frem- skridtets Bestræbelser for Slave- riets Afskaffelse afhænger af Sammenslutning og Lighed. Civilisationen er Samarbejde. En lig- hed og Frihed burde være Hovedfaktorer. Men har Civilisa- tionen skaffet os Ligheden, Enig- heden og Friheden i vort Sam- fund? Svaret er benægtende. Thi vi har ikke Friheden til at nyde af Livets Værdier og Gode, som vi og vore Forfædre selv har skabt ved vore Hænders Gerning.

Enighed og Lighed imellem Folkene, saavel indad som udad- til, behøver jeg næppe at belyse, idet Krige og Oprør saa tydelig beviser, at disse Gode ikke eksisterer af Gavn, men desværre kun af Navn.

Krig og Oprør har to vidt forskellige Grunde. Krigen er et Magtbegær af Kapitalmagten. Kapitalmagten skovler Penge ind paa Bekostning af sine Med- menneskers Liv og den deraf følgende Samfundsendgang. Thi hvad har Folgen været? Simpelt hen at gøre de faa rigere,

de mange endnu mere hjælpeløse og fattige. Er det da muligt, at Jordens Gaver skal beslag- lægges paa den Maade?

Er det en ringe Ting, at Ar- bejderne berøves sin fulde For- tjeneste, og at de mange i Sam- fundet lever i Nød og Elendighed, medens Samfundets Blodsugere lever i Fraadseri paa Bekostning af Samfundets sikre Undergang? Det siges, at Gengældelsen følger Uretfærdigheden. Men se os om i Dag! Kan Samfundets Tilstand være ved? Den Kamp, som enten maa give de undertrykte Oprensning eller total Undergang, er nær for Haanden.

Men dersom vi, medens der endnu er Tid, kæmper for Fri- hed og Ret, da maa de Kræfter og Færd, som truer os, iagttages og blive Midlet til Rejsning af vor Sag. Og dette kan kun ske ved en parlamentarisk Om- væltning af det bestaaende Sam- fundssystem. Vi kan ikke ved- blive at opdrage vore Børn i offentlige Skoler og siden nægte dem Retten til ærligt og stræb- somt at tjene sit Brød. Det maa være forkert, at man kan blive udsat for at købe vort Lands Produkter billigere i Udlandet end herhjemme, naar der gaar saa mange sultende og arbejds- løse.

Naar først Noden er tilintet- gjort, Havesygen forvandlet til Idealisme, og Broderskab, som fødes af Lighed og Ret, er traadt i Stedet for Skindsyge, Løgn og Mistro, da først er vi paa Vej med Freden, der skaber et fælles Paradis, saavel indad som udadtil.

Men for at opnaa dette, maa Proletarerne i alle Lande kaste Slaveaget af sin Ryg. Thi vi har Ret til alle Landets Gode, Værdierne, vi selv har skabt. Ved vore Hænder skabtes Kapi- talen, men som Tak vi Smulerne fik, nu kræver vi vor Ret tilbage, samt vor Løn, vi aldrig fik. Ingen Sejre uden Kampe; men vor Sag er Kampen værd. Inter- national Frihed, Lighed og Bro- derskab er Maalet for vor Kamp.

O. M. Schultz, Odense.

Tíðindabræv.

Hitt ringa veiðið - litil fiskur -
vænlig líkindi fyrri hvalaveiðu -
løgtingið og harra Schultz.

Porkeri, 3. septbr. 1935.

Hvønn ein so talar við í hesum dogum so hoyrir ein klagur yvir tað ringa veiðið, sum hevur verið í alt summar, og sum enn leikar í við sama lag. Torvið liggur enn og rektst úti um hagan. Stórsti parturin fer óivað aftur í grøvina. Kol orka ikki øll at keypa, so tað er alt annað enn hugnaligt at laka ímóti vetri, tá so er stalt.

Hoyggj er einki turt enn. Hvussu vorðið verður seinni, er ikki gott at vita; men hvussu

Máling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

so víkir og vendir, so verður úrsitið vónaligt, tí longu er ein hópur av hoyggi rotuð.

Hayhestar fingust ikki nógvir. Orsøkin er hin sama: veiðið forðaði.

»Báradrangur« kom nú um dagarnar heim frá Íslandi. Veiðan var litil: 130 skpd. Teir siga frá ringum veiði og litlum fiski. Tað einasta skip, teir vistu um, sum hevði fiskað nakað, var »Guðrun Zoëga«. Hon hevði 27.000 milt í august mánað.

Fyrirpartin í juli mánað var eitt slog av fiski at fáa her um leið; men brátt var tann gleðin at enda.

I Lopra gongst illa við hvala- veiðum. Vónandi verður tað frægari ta stutta tíðina, sum eftir er. Tvostibitir er tokur hjá teim, sum ongan kjotbitan eiga. Bert tevatn og breyð er lítið styrkjandi fyrri bornini. Vit siggja í kapitalistabólunum, at yvir- klassa logtingsmenninir eru í øðini um tað, at harra Schultz hevur skrivað, at fátek børn í Foroyum liva av vatni og breyði. Eg veit ikki, um tey liva av vatni og breyði; men tevatn og breyð er hin vanligi kosturin hjá fátekum børnum.

Ein pakki av margarin kostar 60 oyru her um leið. Tað eru langt frá øll, ið ráð hava at keypa slíkt góðgæti. Kjot og mjólk er ikki vegir til at fáa, so tað er lítið skeið í tí, sum harra Schultz sigur, um so logtingsmenninir ikki kenna til slík kor. Ein má bæði flenna og gráta yvir, at teir hagu harrar standa í vreiði og tala um pakkarnar frá Buldog og Daels Varehus. Tað kann væl vera, at tey fáteku av og á bestilla sær eitt fyrrikleði ella einar sokkar frá Buldog; men hvaðani bestilla tey »finu« sít silke og »Crepe de Chine« frák? Tað tala teir hagu harrar einki um. Teir halda sjálvandi sum so, at tað er munur ímillum kong Salomon og Jørgin halla- makara.

Ójavnt er býtt í veiðini.

Hevði harra Schultz við sínum greinum kunnað gjørt eitt sindur til bata fyrri tey fáteku í For- oyum, so eiga vit øll at fram- bera honum okkara bestu tók.

J. H. Danbjørg.

Grønlandstíðindi.

Hesi skíp sigla heim úr Grøn- landi: Godthaab 50.000, Borglyn 45.000 og Skarvanes 62.000.

Ríkið tekur úttanríkis- handilin í Italia.

I Rom er vorðið kunngjørt, at frá fyrsta sept. tekur hin italíska stjórnin allan úttanríkis- handilin við ymsum ráðevnum sum kofi, olju og ymsum málum- um.

Sjálvr diktatorarnir megu leita inn á javnaðarmanna hug- sjónir fyrri at finna veg úr tronganum.